

Ad 5. Proti výroku úřadu, že zastavění pozemků st-lů znamenalo by zničení přírodních krás, namítá stížnost, že na pozemcích oněch není žádných přírodních krás, které by měly býti zachovány, zejména není tam žádný háj, ježto na pozemcích těch rostou jen šípky a neplodné keře.

Námítku tuto vznášejí st-lé teprve ve stížnosti na tento soud, avšak nss opět nemohl námítku tu odmítnouti jako nepřipustnou, ježto teprve nař. rozhodnutí uplatnilo proti st-lům ohledy estetické. Poněvadž v důvodové zprávě ani jinak nebyla st-lům poskytnuta možnost, aby již v řízení správním vyjádřili se o potřebě nezastavitelnosti dotčeného území z důvodů estetických, shledal nss i v tomto postupu žal. úřadu vadu podstatnou, ježto sám si tím odňal možnost, aby o uvedených námitkách st-lů nejprve sám již v řízení správním rozhodl.

Ad b) Pokud jde o cihelnu, odepřel žal. úřad vyhověti námitkám st-lů z toho důvodu, poněvadž cihelna ona leží v území zarostlém a jest na újmu vzhledu krajiny, neboť prý těžením hlíny ničí se porosty a pustoší se okolní území. Kdyby zastavovací pravidla dávala možnost zlepšiti zařízení cihelny, vedlo by to k úplnému porušení krajinných krás této části. Poněvadž požadavek zachování těchto krás je důležitější, musí mu ustoupiti hospodářský zájem jednotlivců. Potvrzený plán přehledný bere ohled na širší veřejnost a vyhovuje tedy plně požadavku zákona.

Proti tomu namítá stížnost, že proti estetickému zájmu neuplatnili st-lé jen zájmy jednotlivce, nýbrž i širší hospodářský zájem veřejnosti a zájem dělnictva, kteréžto zájmy nechává úřad bez povšimnutí a nesnaží se ani porovnat, co zasluhuje větší ochrany, zda poměry hospodářské či domnělé přírodní krásy. Patrně jsou mu krajinné krásy důležitější než živobytí dělnictva.

Nss shledal stížnost v tomto směru důvodnou. St-lé namítali v námitkovém řízení, že dotčený objekt jest hospodářskou nutností, ježto je ho nezbytně potřeba k tomu, aby okolnímu obyvatelstvu byla dána možnost opatřiti si na blízku levné cihly, a aby místní dělnictvo našlo v závodě st-lů zaměstnání a tím i svoji obživu a výdělek. Nenamítali tedy st-lé pouze, že hospodářský zájem jejich vyžaduje, aby nerušený chod závodu zachován byl i pro dobu příští, nýbrž dožadovali se toho, poukazující na národohospodářský význam provozu tohoto závodu s ohledem na zaměstnané dělnictvo a potřebu tohoto závodu vzhledem na stavební ruch okolního obyvatelstva. Nař. rozhodnutí skutečně těmito důvody stížnosti se nezabývá, nýbrž staví proti sobě pouze domnělé krajinné krásy území cihelny a hospodářský zájem st-lů na nerušeném chodu závodu. Tento postup žal. úřadu, opomíjející vzájemně odvažovati různé protichůdné zájmy veřejné, zakládá rovněž podstatnou vadu řízení.

Č. 12.013.

Stavební právo (Praha): I. V době od uplynutí funkčního období předsedy a členů státní regulační komise podle zák. č. 88/1920 Sb. až do jmenování funkcionářů nových nemůže státní regulační komise

vůbec činiti nějaká usnesení; v mezidobí tom mohou však býti prováděna usnesení komise, která byla učiněna ještě před uplynutím funkčního období. — II. Přehledným plánem regulačním a zastavovacím podle zák. č. 88/1920 Sb. mohou býti činěny dispozice, které jsou v rozporu s platným plánem regulačním.

(Nález ze dne 6. září 1935 č. 17.758/35.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 6563/27, 9332/31.

Věc: Ing. Josef Š. a Václav K. ve St. a obec St. (adv. Dr. Jos. Pilař z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o přehledný regulační a zastavovací plán obce St.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdilo min. prací přehledný regulační a zastavovací plán obce St. tak, jak se na něm usnesla státní regulační komise, a zamítlo námitky, které proti plánu podali st-lé Ing. Josef Š., Václav K. a obec St.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Stížnost především namítá, že přehledný plán, jenž je předmětem stížnosti, byl vyložen k veřejnému nahlédnutí dne 4. července 1929. Poněvadž funkční období státní regulační komise uplynulo dne 2. července 1929, neexistovala již dne 3. července 1929 žádná státní regulační komise a nemohla proto dne 4. července 1929 vyložit přehledný plán, jehož nař. rozhodnutí se týče.

Námitku tuto, vznesenou již v řízení námitkovém, zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z toho důvodu, poněvadž na vyložení plánu usnesla se státní regulační komise již ve schůzi dne 21. listopadu 1928 na základě místní prohlídky, provedené dne 14. listopadu 1928, tedy ještě v době, kdy o její zákonné činnosti nemohlo býti pochybnosti. Vyložení plánu podle tohoto usnesení nařídil předseda státní regulační komise vyhláškou z 1. července 1929, tedy rovněž v době, kdy ještě trvala funkce předsedy a členů státní regulační komise, jež i podle st-lů končila o den později, t. j. dne 2. července 1929. Vyložení plánu samého stalo se podle nařízení předsedy arci teprve v době počínající dnem 4. července 1929, provedeno však bylo orgány kanceláře státní regulační komise u výkonu platného rozkazu jejího předsedy, vydaného za trvání jeho funkce.

Nss uznal tento náhled žal. úřadu za správný. Poněvadž v zákoně není ustanovení, že předseda a členové státní regulační komise zůstávají i po uplynutí zákonné tříleté doby, na kterou byli jmenováni (§ 4 zák. č. 88/1920 Sb.), ve svých funkcích až do jmenování funkcionářů nových, nutno mít za to, že v mezidobí od uplynutí funkčního období funkcionářů dřívějších až do jmenování funkcionářů nových nemůže vůbec státní regulační komise činiti nějaká usnesení. Z toho ale neplyne, že v mezidobí tom je vůbec jakákoliv činnost státní regulační komise vyloučena, a že zejména v této době nesmějí prováděna býti ani ona usnesení státní regulační komise, která byla učiněna ještě před uplynu-

tím dotčeného funkčního období. Usnesla-li se státní regulační komise na vyložení dotčeného přehledného plánu ještě před uplynutím funkčního období svých členů, mohlo z příkazu předsedy, vydaného na základě usnesení státní regulační komise ještě před uplynutím funkčního období, usnesení ono býti provedeno a mohly předsevzaty býti ony manipulační práce, jichž bylo zapotřebí k řádnému vyložení návrhu přehledného plánu a přijetí docházejících námitek a připomínek proti tomuto plánu, třeba funkční období členů státní regulační komise v době provádění těchto úkonů již pominulo, ježto k tomu nového usnesení této komise třeba nebylo, a státní regulační komise jako taková podle § 18 zák. č. 88/1920 Sb. zrušena nebyla. Neprávem tedy tvrdí stížnost, že s prováděním těchto prací mělo býti posečkáno až do nového ustavení se komise.

V dalším snaží se stížnost, polemisujíc s vývody násl. Boh. A 6563/27 a 9332/31 dovoditi, že přehledným plánem podle zák. č. 88/1920 Sb. nemohou býti činěny dispoice, které jsou v odporu s platným plánem polohy, sdělaným obcí podle předpisů stav. řádu, ježto prý přehledný plán je podle § 15 zák. č. 88/1920 Sb. toliko směrnici pro všechny budoucí regulace, nemá však derogační moci vůči platným plánům polohy, poněvadž III. oddíl cit. zák. nevešel dosud v právní účinnost.

Výtka ta je bezdůvodná. Již pouhá úvaha, že státní regulační komise sotva mohla by dostáti svému úkolu, zaručiti jednotný stavební rozvoj Prahy a okolí, vytčenému v § 1 cit. zák., kdyby nemohla ničeho měniti na platných regulacích, které byly usneseny obcemi podle předpisů stav. řádů o sdělení polohových plánů, musí vésti k přesvědčení, že zákonem jistě nebylo zamýšleno takto omeziti činnost státní regulační komise. Opak musil by výslovně v zákoně býti stanoven a musilo by v zákoně býti uvedeno, že působnost komise je omezena jen na území dosud neregulované, což se nestalo.

Ustanovení III. oddílu cit. zák., podle jehož § 12 všechny potvrzené plány polohy, sdělané podle dosud platných stav. řádů pozbývají dočasně platnosti a nesmějí ve skutek býti uváděny, nenabylo ovšem dosud účinnosti, ježto nebyla dosud vydána vyhláška vlády v § 26 cit. zák. zmíněná, avšak z toho nelze nic dovoditi pro názor ve stížnosti hájený, neboť ustanovení III. hlavy obsahují pouze přechodná ustanovení pro dobu řízení podle §§ 9 a 10 cit. zák., t. j. pro dobu předcházející potvrzení přehledného plánu, neřeší však otázku, zda přehledný plán ministerstvem již potvrzený může měniti dispoice polohových plánů podle stav. řádů.

Neshledal proto nss důvodu, aby v tomto případě ustoupil od náhledu ve svrchu cit. nálezech projeveného.

Č. 12.014.

Stavební právo (Praha): * Proti výroku ministerstva veř. prací, potvrzujícímu přehledný plán regulační a zastavovací podle zák. č. 88/1920 Sb., toho obsahu, že určité pozemky se tímto plánem nere-